

Statsborger fra Irak

Nævnet stadfæstede i [foråret] 2004 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Irak. Indrejst i 2002.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber, sunni muslim og stammer fra Bagdad. Ansøgeren har ved indrejsen som asylmotiv anført, at han ikke ønsker at være soldat i Saddam Husseins Jerusalem-hær. Efter styret er faldet, findes dette ikke at kunne tillægges asylretlig relevans.

Flygtningenævnet finder ikke, at de generelle forhold eller den omstændighed, at ansøgeren har solgt sin forretning for at skaffe penge til flugten, eller den omstændighed, at hans søskende ikke kan hjælpe ham, kan begrunde, at ansøgeren skal meddeles asyl. Flygtningenævnet finder heller ikke, at den omstændighed, at ansøgeren er sunni muslim, kan bevirke, at ansøgeren som følge heraf skal meddeles opholdstilladelse. Endelig finder Flygtningenævnet ikke, at der foreligger en sådan velbegrundet subjektiv frygt for en tilbagevenden, at betingelserne for at meddele asyl er opfyldt.

Om de generelle forhold i Irak henviser Flygtningenævnet særligt til Udlændingestyrelsens rapport af januar 2004 fra ”Fact-finding mission til Amman vedrørende asylrelevante forhold i Irak”. Det fremgår af rapporten blandt andet, at den generelle situation er usikker. For så vidt angår de mange terrorangreb anføres det i rapporten, at alle kilder er enige om, at disse angreb retter sig mod koalitionsstyrkerne, internationale nødhjælpsorganisationer samt mod de irakere, der samarbejder med udlændinge. Irakere, der vender tilbage til Irak efter et udlandsophold, er ikke mål for angrebene. Flygtningenævnet finder efter de foreliggende oplysninger, at der ikke er grundlag for at antage, at tilbagevendende irakere generelt er i større fare for at blive udsat for overgreb end andre irakere. Irakere kan efter det oplyste indrejse i Irak og bevæge sig frit rundt i hele landet.

Flygtningenævnet finder på denne baggrund ikke, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Irak kan antages at være i risiko for en konkret og individuel forfølgelse, og ansøgeren opfylder derfor ikke betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet har efter det anførte, ikke fundet grundlag for at udsætte sagen med henblik på at indhente yderligere oplysninger. Flygtningenævnet finder heller ikke grundlag for som følge af den ændrede situation i Irak efter Saddam Husseins styrets fald at hjemvise sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Nævnet meddelte i [foråret] 2008 klageren afslag på genoptagelse af sagen

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet finder ikke, at de nye oplysninger om situationen i Irak, herunder i Bagdad, er af en sådan karakter, at der er grundlag for at genoptage sagen.

Flygtningenævnet skal indledningsvis bemærke, at ansøgeren er indrejst og har søgt asyl i Danmark i [foråret] 2002, og at sagen således skal afgøres efter reglerne i udlændingeloven, således som den var affattet på tidspunktet for indgivelsen af asylansøgningen.

Flygtningenævnet skal endvidere bemærke, at nævnet i sin beslutning [fra foråret] 2004 blandt andet udtalte, at nævnet ikke fandt, at de generelle forhold eller den omstændighed, at ansøgeren havde solgt sin forretning for at skaffe penge til flugten, eller den omstændighed, at hans søskende ikke kunne hjælpe ham, kunne begrunde, at ansøgeren skulle meddeles asyl. Flygtningenævnet fandt heller ikke, at den omstændighed, at ansøgeren er sunni-muslim, kunne bevirke, at ansøgeren som følge heraf skulle meddeles opholdstilladelse. Endelig fandt Flygtningenævnet ikke, at der forelå en sådan velbegrundet subjektiv frygt for en tilbagevenden, at betingelserne for at meddele asyl var opfyldt.

Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren er fremkommet med nye væsentlige oplysninger om sit asylmotiv, der kan føre til en ændret vurdering af sagen.

Flygtningenævnet finder således fortsat ikke, at det er sandsynliggjort, at ansøgeren på grund af sin religion risikerer forfølgelse, og at ansøgeren af den grund skal meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

For så vidt angår Dansk Flygtningehjælps bemærkninger om, at en udsendelse af ansøgeren vil udgøre en krænkelse af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, skal Flygtningenævnet indledningsvis bemærke, at der efter udlændingelovens § 7, stk. 2, således som den var affattet ved lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, gives opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.

Efter praksis skal der meddeles opholdstilladelse til personer, der ved en eventuel tilbagevenden til hjemlandet må frygtes at blive udsat for en konkret, individuel forfølgelse af en vis styrke eller en risiko herfor.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 56 af 16. april 1998, side 16f), at den omstændighed, at der i et land hersker generelt dårlige forhold, herunder borgerkrigsagtige forhold, ikke uden videre kan begrunde asyl.

UNHCR's anbefalinger af 18. december 2006, august 2007 samt december 2007 indeholder – ligesom nævnets øvrige baggrundsoplysninger om de aktuelle forhold i Irak – blandt andet en generel beskrivelse af den forværrede sikkerhedsmæssige situation i det centrale og sydlige Irak. Flygtningenævnet finder efter en samlet vurdering af oplysningerne i ansøgerens sag sammenholdt med nævnets generelle baggrundsoplysninger om den vanskelige, men generelle, situation i Irak - herunder UNHCR's seneste anbefalinger - ikke, at ansøgeren kan anses for at være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse eller overgreb, som omhandlet i udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001.

Samlet finder Flygtningenævnet således ikke, at ansøgeren opfylder betingelserne for at blive meddelt asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.”

Nævnet meddelte i [foråret] 2014 klageren afslag på genoptagelse af sagen

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet bemærker, at nævnet allerede i sin afgørelse [fra foråret] 2004 tog stilling til det af Deres klient påberåbte asylmotiv om, at Deres klient ikke ønskede at være soldat i Saddam Husseins hær.

Vedrørende Deres klients familieforhold fremgår det, at Deres klient oplyste et forkert navn ved indrejsten i Danmark, idet han ikke turde andet af hensyn til sin egen og sin families sikkerhed. De har i den forbindelse fremlagt en række ID-dokumenter vedrørende Deres klient samt ID-dokumenter vedrørende Deres klients søster [X], der efter det oplyste var medlem af Baath-partiet og besad en administrativ stilling i [et ministerium], hvorfra hun blev afskediget i 2003. Uanset om Deres klients familieforhold lægges til grund, finder Flygtningenævnet ikke, at Deres klient har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Irak 12 år efter sin udrejse vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse eller i risiko for overgreb på baggrund af sit familienavn og familieforhold. Det bemærkes hertil, at Deres klients familie frivilligt er vendt tilbage til Irak i 2006 og fortsat opholder sig der, og at Deres klient to gange tidligere har søgt om genoptagelse af sin asylsag, hvor han ikke har fundet anledning til at oplyse sin rette identitet eller give oplysninger om familieforhold.

Deres klients oplysning om, at hans søster [X] døde efter fire timers indlæggelse efter ankomsten til Bagdad kan endvidere ikke føre til et andet resultat, idet det alene bygger på Deres klient og hans families formodning, at [X]s dødsårsag skulle være en anden end den oplyste i dødsattesten. Endvidere har Deres klient ikke oplyst om problemer for familien efter søsteren [X]s død.

Flygtningenævnet finder ikke, at situationen for sunnimuslimer i Irak i sig selv er asylbegrundende, og Deres klient har ikke sandsynliggjort, at han skulle være i et modsætningsforhold som følge af dette. Det forhold, at Deres klient er bange for [A] kan ikke føre til et andet resultat, idet Deres klient ikke har oplyst at have haft direkte konfrontationer med [A]. Det beror således alene på Deres klients formodning, at han skulle være i et modsætningsforhold til [A].

Flygtningenævnet finder endvidere ikke, at Deres klients oplysning om, at han er nominel ejer af et beslaglagt jordstykke i Irak, og at det er håbløst at gøre krav på dette eller søge erstatning herfor, idet der så vil ske forfølgelse af hans familie, kan føre til et andet resultat, idet det alene bygger på Deres klients formodning, at han ikke vil kunne gøre krav på dette ved en tilbagevenden.

Den omstændighed, at Deres klient deltog i nogle irakeres ophold i [en dansk] Kirke, og at en artikel om ham bragt i Information i den forbindelse blev skændet, kan ikke i sig selv føre til, at Deres klient skulle være i et modsætningsforhold til de irakiske myndigheder eller andre, hvorfor dette ikke giver anledning til en ændret vurdering af sagen.

Endelig finder Flygtningenævnet ikke, at den generelle situation i Irak i sig selv er asylbegrundende.

Samlet finder Flygtningenævnet således fortsat ikke, at Deres klient har opfyldt betingelserne for at blive meddelt asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.”

Nævnet meddelte i [efteråret] 2015 klageren afslag på genoptagelse af sagen

Flygtningenævnet udtalte:

”Som det fremgår, har Flygtningenævnet i sine beslutninger [fra foråret] 2004, [foråret] 2008 og [foråret] 2014 taget stilling til de generelle forhold i Irak. I forhold til hvorvidt ansøgeren på nuværende tidspunkt må antages at være i risiko for at blive udsat for asylbegrundende forfølgelse eller overgreb ved en tilbagevenden til Irak som følge af den generelle sikkerhedssituation, bemærker nævnet indledningsvis, at baggrundsmaterialet, som Dansk Flygtningehjælp har henvist til, findes på Flygtningenævnets hjemmeside, og at det - sammenholdt med de konkrete oplysninger i ansøgerens sag - indgår i nævnets vurdering.

For så vidt angår udviklingen af den generelle situation i Irak siden nævnets afgørelse [fra foråret] 2014 har Flygtningenævnet taget den aktuelle væbnede konflikt i Irak og IS' erobring af visse områder i landet i betragtning. Under hensyn til at ansøgeren kommer fra Bagdad, som efter de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Institute for the Study of war – ”Iraq Control of Terrain Map: September 11, 2015”, udgivet den 11. september 2015 og Udlændingestyrelsens notat – ” Irak: Baggrundsoplysninger om situationen i Irakisk Kurdistan, tilgrænsende områder og Ninevehprovinsen med fokus på overgreb på minoritetsgrupper”, udgivet den 23. oktober 2014, er kontrolleret af regeringens sikkerhedsstyrker, kan konflikten imidlertid ikke føre til en ændret vurdering af sagen.

For så vidt angår IS, fremgår det af de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Landinfos ”Temanotat: Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015”, at der som følge af IS' erobringer i det nordlige og centrale Irak har været usikkerhed om, hvorvidt IS tillige ville sætte offensivt ind mod Bagdad. Regeringsstyrkerne har imidlertid styrket forsvaret, og situationen er derfor fortsat, at Bagdad ikke er kontrolleret af IS, hvilket tillige fremgår af Institute for the Study of War – ”Iraq Control of Terrain Map: September 11, 2015”. Det forhold, at ansøgeren har været udrejst af Irak i mere end 13 år og derfor skulle risikere forfølgelse af IS, idet han risikerer at blive betragtet som vestlig sympatisør, kan således heller ikke føre til en ændret vurdering.

På den ovennævnte baggrund finder Flygtningenævnet fortsat, at de generelt vanskelige forhold i Irak, herunder i klagerens hjemby Bagdad, på nuværende tidspunkt ikke er af en sådan karakter, at enhver, der vender tilbage til landet, kan antages at være i reel risiko for overgreb i strid med udlændingelovens § 7, alene som følge af den blotte tilstedeværelse i landet.

Udover de generelle forhold har Dansk Flygtningehjælp henvist til, at der er risiko for overgreb fra grupper, der målretter angreb mod sunni-muslimer, hvorfor ansøgeren vil være i risiko, hvis han vender tilbage til Bagdad.

Flygtningenævnet har ligeledes taget stilling til dette forhold i sine afgørelser [fra foråret] 2004, [foråret] 2008 og [foråret] 2014. Flygtningenævnet finder fortsat ikke, at den generelle situation for sunni-muslimer i Bagdad, herunder det spændte forhold mellem sunni- og shia-muslimer, efter de

foreliggende baggrundsoplysninger, i sig selv er af en sådan karakter, at det er asylbegrundende efter udlændingelovens § 7. Det bemærkes hertil, at Bagdad, efter de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Landinfos ”Temanotat, Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015”, siden Saddam Hussein regimets fald i 2003 har været sekterisk inddelt i shia- og sunni-områder, hvorfor det således er muligt at tage ophold i et sunni-område. Flygtningenævnet finder endvidere ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Bagdad skulle være i et konkret og individuelt modsætningsforhold som følge af, at han er sunni-muslim. Det bemærkes hertil, at nævnet ikke finder, at der foreligger en sådan velbegrundet subjektiv frygt for en tilbagevenden, at betingelserne for at meddele asyl er opfyldt.

Det forhold, at ansøgeren angiveligt stammer fra en kendt sunni-familie – som Flygtningenævnet allerede ved beslutningen [fra foråret] 2014 har taget stilling til – kan heller ikke føre til en ændret vurdering. Nævnet finder således fortsat ikke, uanset at ansøgerens familiemedlemmer angiveligt skulle have modtaget trusler fra Al Mahdi-militsen, at Dansk Flygtningehjælp har påvist noget asylbegrundede forhold for så vidt angår ansøgeren. Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren, der er 71 år gammel og ikke er i risiko for at blive rekrutteret til militæret eller militser, ikke har sandsynliggjort, at han skulle være profileret på en sådan måde, at han skulle være i et modsætningsforhold til myndigheder eller andre magthavere. Det bemærkes, at oplysningen om, at ansøgeren angiveligt skulle stamme fra en kendt sunni-familie, først er fremkommet i forbindelse med genoptagelsesansøgningen i 2012 uden en plausibel forklaring herom, og at det efter udlændingelovens § 40, stk. 1, påhviler ansøgeren at meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en opholdstilladelse i henhold til loven kan gives. Det følger heraf, at en udlænding, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, må sandsynliggøre den identitet og det asylgrundlag, som denne påberåber sig.

Flygtningenævnet finder således efter en samlet vurdering fortsat ikke, at den irakiske statsborger [...] har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Irak er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Idet FN's Menneskerettighedskomité har anmodet den danske regering om foreløbigt at berostille udsendelse af klageren af Danmark, og at Flygtningenævnet [i foråret] 2015 udsatte klagerens udrejsefrist i overensstemmelse med komitéens anmodning herom, fastsættes ingen udrejsefrist.”